

רות בונדי בשלושה המשכים

(מעין ממואר)
דורון והנלוים

*** את רות בונדי – העיתונאית, המתרגמת והמספרת, שנפטרה לפני כשבע שנים ב-94 – הרצתי במסגרת המשיכים, כמעטים כמעטים במועדוני הוראים בראשון – סקראו המאמר בלימודי – מל הדרווי, הנדביל, בתוספתות מבחנות המאורית "שלושה מסרי אחתי, ובתיבתה ביכר השבועי, המוסף שהגיע לכתבה היחסיא מנוגל, מדוי רוח של צילום, כיוון שרודפס מיון כמניקה הקרואה ירפוס שקיע, והביא "קולס מלואר" כקסם אוד המרדום: כביאל אהוד על ויטמורו מלז אביכ הנהרות (שיבא פרסומן היחסיא רירפאוי) ופסטי בליים בעלום נחום פרנדס, איש עיולום, על אפר" קה המתורגרת; ואז כרפון על מילוטע, גונרפיה על המנגוויי שרופרפס במשכים: נחום אלוני שכתב על נחל אלכסנדר המצטקס (נחום כרמי צילום אחוז נחום המצטקס משני ככרד).

בין כל המלאים אלוהו הוחררה רות בונדי כסור בנחום עיניום, כמובן כעם הומוורו דק, מנוגל בחוכמות חיים קטנות כנודלות. סור על מנוח הר" חות חליכה בלל אביב – כאפירוד גנרית, נג" קריות, תורת דגים, סור על הנדום נאור גנריום לעצמנו נחום מילוטע כחסיים, שנתמנסים מלז כד דחיות; עצה מקצועית שלה לעיתונאי – לדעת לק דואר במדופו מסככים על שלוחת המרואינים; דוחים שלה ממוורנגני-לינדור, עם אילוי הנורג. גם קליף היצורד חלון שפירו ואום עיניום. גם ראוונת סוקרד עם ופי חודו וזו המנינים בני ערד, כנון זה עם אכרודו המראי (גונר, מלא כד שגינה החילוקי פיסמח). אחרי 30 שנות כתיבת סור, גם כתבה את סור האוליטימיטיבי; תיאור היסטוריים הסיוריים, הנדומיים, שכתבי וקתו מור שפיעו עם מותה ביחית.

כיוון חודו של הפרנסו הרדודו חות כות מיוחד להסתר הפנים של החכמים השרדנים: הם חיו רק ששות, מנגנו, קולות וחכמים, ועובדה שלצרכני התקשורת לא דורו מושג אירן הם ראיים אפסר אורום כליילום של בני אים, וחותי מכל כובדי ידבר המנינים – התאמלותו של העיתונאי דאן – התכ קריוו לחדור את המלטה גונרוביך רות בונדי. היה זה שילב השנ, כשנכנסים כעצמי כאכירי וזטר כשי קריו ידבר השבועי.

המשפה פניה אילון בלעד

שפעת

עצבת, חדות, זאקבת ופלקבת: מתברר שכל הצרות החלו בנקולת

*** לנעם מאוד משקלים ענקית יש שמעמית ברורה כמו משקל של המצטק – המולח – וקטי לת, כמעט לכל מילה יש שם עברי הנודר ממשקל (או ממשקל קפולת, במסרה שאת השורש האחרונות הוא ח א ק, ע, נ, ענקית המיקרית משקל זה אנו נודר למחלות אפסר בניני אנונו מר צאים לא מעט מחלות נורודת משקל זה לעשיל שוקפת, נצטרק ודלקת, אבל גם מילים לא מעטות שאינו קשורות למחלות, כמו פלקת, אקלת וצפנת. כנרדן שופיעות גם לא מעט מחלות הנודרות משקלים אחרים, כמו אבקעניות, שחין, נקר וקב.

כידע אם כן יחידה העברית החדשה את קסלת דווקא למחלות כל המחלות במחלות שרודפס אילוני בני חודו לרבר היאושן של האנגלוקופרית העברית.

*** "1888-1889" כידורית כיקת א הערשית ה" ככית שיעבורו את המנוח המועני ללקלת הקוקו היורי (Koch), למילת "קטורין" ואל המשמש כמילד גונרד. המנוח הוועני קשה (ילמטר) מילום הוועני קשה (ילמטר) וראו ("חיים") הוא נשיא כר כן דקק כבינת זו נודרת לרבר קריום לעשיל לודו הנרד אל מיווד אפסר מנוח זה חורגת לערבת מילוטע כיוות, מילוטע שרודפס נודל עברית, כמו ענקית, מורה על יחידה כלפי מות. מאחורי יותר המנוח הערבי מצא את דורכ לעברית כמפרי כנאר 19, 13, 11, כפסר "ציר הנקי" של רבי נתן בן יואל מילוקת, כמכנס וצניקה היא שיהיל המות שמתקמח הוא אף אף אל הנודר.

ביוודת השב על שם מוט חור מניולח" – נולח, יחוד חות השוט חור חודו אחרת מע" כוב, יחוד צורל כל השוט המחלות מלשו ע" רות בני אש חובניך ונל, וואו משקל פקלת שותפת, שותפת, צורת בני, וכי פה נקולת חותה או המילה מיוודת לשם מחלה, כמו שאינו כן נודלה שואו ש הפועלת ככליל.

השנים אף במחילה היא שימשה כתרונם למנוח הוועני ללקלת הקוקו היורי, חור שבממשו היא שימשה ככית למחלה הנפשה כוד" שפונתת ללקלת חות – "צצבונות, וככינוי לרבר שנינו שן האף אכיש ודלקת זו וקוספת. בנוסף, חודש המנוח חול כולמנום של חודשיו שנות מחלות בני שקל שקל, שבולטיו ויו כן הודות חוברו הרופא אחרן אפסר מייא, שיוקעו כן בנישיא מיווח הפואי וכד נודל חות בני חותה אקלנת, נודת, חודת, נודת בת, לקלת, עצבת, שפעת וקתק.

המילה האיטלקית 'פירוש' 1363 היא מפיונה כנינוי כליל למחפה, ככל הנראה בשל האמונה כי מנפוח נגד נמוח בשל השפעת הכוכבים – אמונה מקובלת ברפואת ימי הביניים

כעבור שבעה חודשי, 8-6 בנובמבר, בעלתו המוח"רה של "הצב"י, "ירוח", מופיעה המילה "שפעת", ככל הנראה כפעם הראשונה, אלא שהמונח שם אינה שפעת אלא קרחת דגני. כ-16 בנובמבר הופיע עם המילה גם קרחתו של כ"הידה, הנפכה בחיות על הצעחה ככפית. "מחלה השפעת שוררת בלל חר"ספה כעירגו אנשים נשנים, עצירים ופועלות חר לים במחלה זו.

יותר ממאה שנים חלפו, מחלות רבות מבחולת האקטוביטיקה הפוחז חסודים יחודיים עקבית הבחולת עיר איתנו – הוא הנון להחמק.

59